

Excursieverslag

Voor het zingen de Kerkuil Rondje Lauwersmeer, 19 november 2005

Ik citeer: 'Het jaarlijkse rondje Lauwersmeer lijkt wellicht een flauwe herhaling, maar elke excursie naar dit schitterende natuurgebied leidt wel tot iets bijzonders.' Zo stond geschreven in de aankondiging van de laatste Avifauna-excursie van 2005.

Waarom zou je een succesvol onderdeel van het programma niet mogen herhalen? Sinterklaas is nog steeds leuk, dichterbij huis doet de Big Day het nog steeds goed, laten we alleen hopen dat de Domino-day in het kader van 'blij met een ...' nu afgelopen is. Nee, de Lauwersmeer mag best elk jaar terugkeren in het programma. De ervaringen van afgelopen excursie, zaterdag 19 november, dragen daar hun steentje aan bij.

Het beloofde een mooie dag te worden. De lange nazomer was echt afgelopen. Het werd kouder, de lucht was helder. Het zou droog blijven. Met een tiental enthousiaste, doorgewinterde leden bezochten we een van Nederlands meest bijzondere en diverse natuurgebieden. De eerste stop, zo hadden excursieleider Aaldrik en commissielid Tijmen eerder die week bij een broodje en koffie bepaald, moest zijn aan de westkant van het Jaap Deensgat. We zetten de auto neer bij de kazerne, dan lopen we langs de Windhoek naar de hut. Meestal wel goed voor een Slechtvalk of twee ...

Het liep anders en dat was maar goed ook. Omdat we iets te laat uit Groningen vertrokken om een verloren lid op te vangen (bij het schrijven van dit stuk nog steeds kwijt), dreigden we te laat te zijn voor onze afspraak met Arend en Menko, die rechtstreeks naar de hut waren gereden. Dus toch maar direct naar de ventweg, waar de heren inderdaad op ons stonden te wachten. Maar zij waren niet al-

leen. Op het bordje met 'Vogelkijkhut' zat een Kerkuil. Een minuut of vijf liet de schitterende vogel zich zien. Wouter en Vera, die wel naar de afgesproken plek reden, misten de uil helaas. Zonnebadende Baardmannen probeerden het goed te maken. Het is ze gelukt.

Vanuit de hut was het weer prijs. Bonte Kraaien, Wilde en Kleine Zwanen, verschillende eenden en een mooi arsenaal aan roofvogels. Het meest spectaculair was een Smelleken dat uit een wolk Kieviten die ene Bonte Strandloper wist te slaan. Amper bekomen van deze luchtschouw kregen we iets anders in zicht. Aan de overkant van de plas liep een vos. Waarschijnlijk speurend naar een kadaver dat daar gelegen had, struinde de vos de waterkant af. Zeker tien minuten liep hij rond, uiteindelijk weggejaagd door het geluid van schoten. Waarschijnlijk zo'n kraaienverjager. Wat denken wij wel?

Het Nieuwe Robbengat bracht ons Brilduikers, Nonnetjes en Grote Zaagbekken. Ik had hier al op gehoopt, voor mij de eerste dit seizoen. De haven was stil en mede met oog op de tijd reden we door naar de Ezumakeeg. Hier troffen wij, naast een karakteristiek poserende Roerdomp, een hele delegatie vogelaars van de IVN. Die vinden de Lauwersmeer dus ook nog niet saai. Misschien kunnen we de volgende keer als we een excursie op dezelfde dag plannen samen een bus huren. Scheelt weer.

De mooie dag in het Lauwersmeergebied was een goede afsluiting van de excursies van 2005. We hebben veel gezien, de sfeer was goed. En al lijkt het een flauwe herhaling, ik ga volgend jaar weer mee. En het jaar daarna. En tussendoor ook nog wel een paar keer.

Tijmen Hordijk

